Καλλιτεχνικὰ συγκροτήματα 'Ανατολικῶν χωρῶν θὰ ἐμφανισθοῦν τὸ καλοκαίρι καὶ εἰς τὰς Πάτρας, ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν πνευματικῶν ἀνταλλαγῶν. Τὸ γεγονὸς εἶναι εὐοίωνον διὰ τὴν ἐξομάλυνσιν τῶν σχέσεων, ἐπιβάλλεται ὅμως ἰδιαιτέρα προαύστηρὸς εἰς τὸν καλλιτεχνικὸν τομέα.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

'Ο Ε.Ο.Τ., εἰς τὰς ἐφετεινὰς καλλιτεχνικὰς ἐκδηλώσεις του, ἐνεταξεν, ὡς γνωστόν καὶ τὰς Πάτρας. 'Ο 'Οργανισμὸς ὅμως ἔχει ὑποχρέωσιν, ἔναντι τῆς Πελοποννησιακῆς πρωτευούσης, νὰ κατευθύνῃ πρὸς τὴν πόλιν μας σόβαρὰ καὶ εὐρυτέρας φήμης καλλιτεχνικὰ συγκροτήματα.

ΠΗΓΗ ΕΜΠΝΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΟΞΗΣ

ΣΤΕΜΜΑ ΚΑΙ ΕΛΛΑΣ

Τοῦ ἀντιστρατήγου ἐ.ά. κ. Π. ΜΟΥΤΟΥΣΗ, ἐπιτίμου ὑπαρχηγοῦ τοῦ Γ.Ε.Σ.

Δὲν εἶναι κάποια ἁπλῆ φράσις. Πρόκειται δι' ἕν σύμβολον, τὸ ὁποῖον πηγὴ ἐμπνεύσεως ἔχει τὴν πεποίθησιν τοῦ ἑκάστοτε Βασιλέως τῶν 'Ελλήνων διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Λαοῦ του. Καὶ εἰς τὴν ἀγάπην αὐτὴν στηρίζει τὸν Θρόνον του, τὸ Στέμμα του, τὴν ἰσχύν του. Εἶναι σύμβολον, ποὺ κάτω ἀπὸ αὐτὸ οἱ Ἕλληνες, ἡνωμένοι πρὸ τοῦ κινδύνου, ἀντιμετωπίζουν σὰν ἕνας ἄνθρωπος ἑκάστοτε τὸν κοινὸν ἐχθρὸν ἀπὸ ὁπουδήποτε καὶ ἐὰν ἐμφανίζεται, ἐκεῖθεν ἢ ἐντεῦθεν τῶν συνόρων.

'Από τὴν ἀρχαιότητα, τὸ 'Ελληνικὸν Στέμμα εἶχε ταυτισθῆ μὲ τὸν 'Ελληνικὸν Λαόν. Ὅταν οἱ Βασιλεῖς τῶν ἄλλων ἔπληττον ἐντὸς τῆς χλιδῆς τῶν 'Ανακτόρων των, διετήρουν δούλους καὶ ἡγεμόνευον τυραννικὰ μὲ τὴν καθημερινὴν ἀγωνίαν κάποιας ἐξεγέρσεως, ὁ Βασιλεὺς τῆς Σπάρτης Λεωνίδας ἠγωνίζετο μαζὶ μὲ τοὺς στρατιώτας του δίπλα εἰς τὸν Λαόν του διὰ νὰ διαφυλάξῃ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Πατρίδος του. Εἶπε τὸ «Μολὼν λαβὲ» καὶ ἐγνώριζε τὴν σημασίαν τῶν δύο ἐκείνων λέξεων καὶ τὴν ἐπερχομένην θυσίαν του. Καὶ ἔπεσε μαζὶ μὲ τοὺς τριακοσίους, τιμημένος νεκρὸς Βασιλεύς, ἐν μέσῳ τιμημένων νεκρῶν στρατιωτῶν.

Τὸ παράδειγμά του δὲν εἶναι τὸ μοναδικόν· εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ παραδείγματα αὐτοθυσίας τῶν 'Ελλήνων Βασιλέων διὰ τὴν χώραν των.

'Ο Μέγας 'Αλέξανδρος, ὁ μεγαλύτερος Στρατηλάτης τῶν αἰώνων, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἤνωσε κάτω ἀπὸ τὰ σκῆπτρα του ὅλους τοὺς Ἕλληνας, ἐδημιούργησε τὴν δόξαν τῆς 'Ελλάδος, ὅταν ἐπάλεε κατάκοιτος μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου, μὲ χείλη πρισμένα ἀπὸ τὴν δίψαν καὶ τὸν ὑψηλὸν πυρετόν, ἠρνήθη τὰς ὀλίγας σταγόνας ὕδατος, ποὺ τοῦ προσέφεραν οἱ στρατηγοί του μὲ τὴν φράσιν, ἡ ὁποία ἀπεκάλυπτε τὸ ψυχικόν του μεγαλεῖον: «Δὲν δύναμαι νὰ δεχθῶ ἐγὼ ὕδωρ, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ἀρκετὸ διὰ νὰ ξεδιψάσουν οἱ στρατιῶται μου».

'Ο Κωνσταντῖνος ὁ Παλαιολόγος, ὁ τελευταῖος Ἕλλην Βασιλεὺς τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας, ὁ Μαρμαρωμένος Βασιλιᾶς, ἐπροτίμησε τὴν θυσίαν παρὰ τὴν ἄτιμον συνθήκην, νὰ παραδώσῃ τὴν Πόλιν εἰς τοὺς ἀπίστους. 'Ο Ἕλλην Βασιλεὺς Αὐτοκράτωρ παρέμεινεν ἐθνικὸν Σύμβολον διὰ τοὺς Ἕλληνας καὶ ὁλόκληρον τὸν χριστιανικὸν κόσμον. Καὶ ἡ ἀνάμνησις τῆς θυσίας του ἀποτελεῖ διὰ τοὺς Ἕλληνας τὸ κύτταρον τῆς πίστεως καὶ τὴν ἐλπίδα τῆς συνεχίσεως τῆς λειτουργίας εἰς τὸν Ναὸν τῆς 'Αγίας Σοφίας.

Νεώτατος ἦτο ὅταν ἦλθεν εἰς τὴν 'Ελλάδα ὁ Γεώργιος ὁ Α'. Μέσα στὴν διαδρομὴν τῶν ἑξήντα χρόνων τῆς βασιλείας του, εἶχε τὴν εὐτυχίαν νὰ ἴδῃ τὸν Λαόν του νὰ τὸν λατρεύῃ καὶ ὁ Λαὸς τὴν χώραν του νὰ μεγαλώνῃ. Τὰ 'Επτάνησα ἐγένοντο ἑλληνικά, εἰς τὴν Κρήτην ἐκυμάτισεν ἡ ἑλληνικὴ Σημαία. Οἱ Βαλκανικοὶ Πόλεμοι μᾶς ἐχάρισαν νίκας καὶ εἰς τὴν ὑπόδουλη ἕως τότε Μακεδονία μας. Τὸ Στέμμα τῆς 'Ελλάδος ἐνεδύθη διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὴν στολὴν ἐκστρατείας διὰ νὰ ἡγηθῇ τοῦ 'Ελληνικοῦ Ἔθνους.

Πρῶτος Στρατιώτης ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος, ὁ παπποῦς τοῦ νῦν Βασιλέως μας. Τὸ διακριτικὸν τοῦ μεγάλου ἀξιώματός του δὲν εὑρίσκετο χαραγμένο εἰς τὰς ἐπωμίδας· ἐξεδηλοῦτο μὲ τὴν τόλμην καὶ τὴν ἀνδρείαν του. Ὤργωσε τὰ ὄρη γευματίζων ἀπὸ τὴν καραβάνα τοῦ φαντάρου, ἐρρίφθη εἰς τὰς μάχας, ἀντιμετώπισε ἐκ τοῦ πλησίον τὸν κίνδυνον τοῦ θανάτου. Πάντα πρῶτος, εἰς τὴν πρώτην γραμμήν. Ὅταν κάποτε τοῦ προέτειναν νὰ διανυκτερεύσῃ εἰς μίαν σκηνὴν διὰ νὰ προφυλαχθῇ ἀπὸ τὴν βροχὴν ἐν ὥρᾳ μάχης εἶπε: «Εἶμαι Στρατιώτης. Δὲν μ' ἐνοχλεῖ οὔτε ἡ βροχὴ οὔτε οἱ ψεῖρες. Θὰ περάσω τὴν βραδυὰ μου ὅπως οἱ στρατιῶτες μου».

Αὐτὸ εἶναι τὸ 'Ελληνικὸν Στέμμα. Εἶναι κάτι τὸ ἀναπόσπαστον ἀπὸ τὴν 'Ελλάδα. Δὲν εἶναι ἔθιμον ἢ θεσμός, εἶναι τὸ Σύμβολον, ποὺ ἑνώνει καὶ τὸ Σύμβολον τοῦτο εὑρίσκεται συνδεδεμένον μὲ τὰς πλέον εὐτυχεῖς στιγμὰς τοῦ 'Ελληνικοῦ Ἔθνους.

Κατὰ τὸν ἑλληνοϊταλικὸν πόλεμον, ὁ 'Ελληνικὸς Λαὸς σὰν μιὰ ψυχή, ἡνωμένος κάτω ἀπὸ τὸν Βασιλέα του Γεώργιον Β', ἐδημιούργησε τὸ ἔπος τῆς 'Αλβανίας, ὅταν οἱ κομμουνισταὶ διὰ τῆς προσοχύρας τοῦ ἀρχηγοῦ των Ζαχαριάδη ἐκάλουν τὸν ἑλληνικὸν Λαὸν νὰ πετάξῃ τὰ ὅπλα καὶ νὰ συμμαχήσουν μὲ τὸν φασισμὸν καὶ τὸν κομμουνισμόν, διότι ἀκόμη Γερμανοὶ καὶ Ρῶσοι ἦσαν Σύμμαχοι. 'Αντίθετα, ὁ μάρτυρας, ἀείμνηστος Βασιλεὺς Γεώργιος Β' ὠργάνωνε μυστικὰ ὁμάδας ἀντιστάσεως καὶ ὅταν οἱ Γερμανοὶ ἔμπαιναν στὴν 'Αθήνα, ὁ Βασιλεὺς τῶν 'Ελλήνων μετέβαινεν εἰς τὴν Κρήτην διὰ νὰ ἐνισχύσῃ μὲ τὴν θαρραλέαν παρουσίαν του τὴν ἄμυναν τῆς Κρήτης. Οἱ δεσμοὶ Στέμματος καὶ Λαοῦ ἐγένοντο περισσότερον ἀκόμη στενοὶ μὲ τὴν ἄνοδον εἰς τὸν Θρόνον τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Παύλου, εἰς μίαν ἐποχήν, ποὺ οἱ κομμουνιστοσυμμορῖται, ἐνισχυόμενοι ἀπὸ τοὺς Σλαύους, προσεπάθουν νὰ διαμελίσουν τὴν χώραν καὶ νὰ τὴν μετατρέψουν εἰς σλαυικὴν Δημοκρατίαν.

'Ο 'Ελληνικὸς Στρατός, ὅλοι οἱ πραγματικοὶ Ἕλληνες, μὲ ΠΙΣΤΙΝ εἰς τὸν Βασιλέα των Παῦλον, ἡνωμένοι, προέτασσον ἐκ νέου τὰ στήθη των διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Πατρίδος των καὶ ἐπότισαν μὲ τὸ αἷμα των τὴν ἑλληνικὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἤθελαν νὰ κρατήσουν ἐλευθέραν. Καὶ ἐδῶ οἱ Βασιλεῖς μας, εἰς τὴν πρώτην γραμμήν, ἐπέρασαν ἀπὸ ναρκοπέδια καὶ ἀπὸ καπνίζοντα ἀκόμη ἐρείπια διὰ νὰ δώσουν θάρρος εἰς τὸν Λαόν τους καὶ τοῦ παρασταθοῦν εἰς τὰς δυσκόλους στιγμάς του. 'Η πιστὴ καὶ ἀφωσιωμένη σύντροφος τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Παύλου, ἡ Βασίλισσα Φρειδερίκη, γενναία καὶ ἀκούραστος, ἐκινδύνευσε πολλὲς φορὲς διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὰ πλέον προκεχωρημένα φυλάκιά μας. 'Ανέλαβε τὸ μέγα ἔργον τῆς περιθάλψεως τῶν προσφύγων καὶ τῆς ἀνορθώσεως τῆς τραυματισμένης 'Ελλάδος. Παιδουπόλεις, 'Ιδρύματα, Παιδικοὶ Σταθμοί, Σχολεῖα, 'Εκκλησίαι, ἕνα ἔργον τεράστιον εἰς ἔκτασιν καὶ πλοῦσιον εἰς καρπούς, ποὺ τὸ συναντᾶ κανεὶς εἰς κάθε γωνιὰ τῆς χώρας, εἰς κάθε βῆμα του.

Σήμερον εἰς τὸν Θρόνον τῆς 'Ελλάδος ἔχει ἀνέλθει ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος. Νεώτατος, κλίνει εἰς τὴν ψυχήν του ὅλα τὰ προτερήματα τῶν προπατόρων του καὶ εἰς τὴν σκέψιν του τὸ μέλλον τῆς Πατρίδος του. Τοῦτο εἶναι τὸ ὅραμα καὶ ἡ ἐπιδίωξίς του. Πρὸ 8 ἐτῶν, ὁ ἀείμνηστος Βασιλεὺς Παῦλος κατὰ τὴν ἐπίσημον τελετὴν τῆς ἐνηλικιώσεως τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, τοῦ ἐχάριζε τὴν πνευματικήν του ΔΙΑΘΗΚΗΝ, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀναφέρω μόνον μερικὰς περικοπάς αἱ ὁποῖαι ἀποκαλύπτουν τὸ ψυχικὸν μεγαλεῖον τῶν Βασιλέων μας.

«'Ο Θεὸς ηὐδόκησε νὰ προορίσῃ σὲ ὅπως βασιλεύσῃς τῶν 'Ελλήνων, τοῦ ἐνδόξου, ἀρίστου καὶ εὐγενοῦς Λαοῦ ἡμῶν. 'Η θεία αὐτὴ Χάρις ἀποτελεῖ ἔξοχον τιμὴν καὶ βαρεῖαν κληρονομίαν. Πέποιθα ὅτι ἡ ἀγάπη σου διὰ τὸν 'Ελληνικὸν Λαόν, ἴση πρὸς τὴν ἰδικήν μου ἄπειρον δι' αὐτὸν ἀγάπην, θὰ καταστήσῃ σὲ μέτοχον καὶ τῆς ἐκ ταύτης πηγαζούσης

—ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ ΜΕ...

ΠΟΝΤΟΙ ΑΠΙΑΣΤΟΙ ...ΤΟ ΒΕΛΟΝΙ

Νέα εἶναι, ἐπάνω στὴν ἥβη, δὲν χωρεῖ παρεξήγησι δι' ὅ,τι, ξένο πρὸς τὶς ἀρχὲς τῆς μαμᾶς, πράττει. Καὶ ἡ μητέρα προθύμως συμβιβάζει τὰ... ἀσυμβίβαστα, προκειμένου νὰ δικαιολογήσῃ τὴν θυγατέρα της. 'Η ἰδία ἀγανακτεῖ καὶ ἐπιπλήττει τὴν μοναχοκόρη. Καὶ ἐπὶ «ἡμερονύκτια» τὴν νουθετεῖ. 'Αναφέρεται σὲ «κακοὺς δρόμους», ποὺ ὁδηγοῦν στὴν διαφθορὰ καὶ τὸν ἠθικὸν ἐκπεσμό. Καὶ ἐπιστρατεύει παραδείγματα νωπὰ ἢ καὶ τῆς ἐποχῆς της, σχετικῶς μεγεθυσμένα γιὰ ν' ἀποτρέψῃ τὸ παιδί της ἀπὸ τὴν ὁδὸν τῆς ἀπωλείας. Δὲν ἀντιδροῦσε ἡ μικρή. Δεχότανε τὶς συμβουλὲς κι' ἔδειχνε κατανόησι καὶ... ἀφομοίωσι τῆς πνευματικῆς τροφῆς, ποὺ τῆς προσέφεραν καθημερινῶς οἱ γονεῖς. Πάντα ταῦτα τὴν ἡμέρα. Γιατί τὴν νύκτα ἀπέβαλλε τὸ ὑποκριτικὸ προσωπεῖο καὶ μαζί του ἀπέρριπτε τὴν μαθητικὴ ποδιά, τὴν γεμάτη ἀγνότητα ἀγγελική. Μὲ μιὰ πρόχειρη ρόμπα ἐκάλυπτε τὴν γύμνια της καὶ... ξεπόρτιζε! Τὴ συνέχεια εὐκόλως τὴ συλλαμβάνει καθένας μὲ τὴν φαντασία του. Διότι θρησκευτικὴ μουσικὴ καὶ ἁρμόνιο δὲν θ' ἄκουγε, ἀσφαλῶς, κατὰ τὰ μεσάνυχτα στὸ διαμέρισμα τοῦ ὡρίμου!

★

'Υπάρχει ὅμως καὶ τὸ Ταχυδρομεῖο, ποὺ διευκολύνει τοὺς ἀνωνυμογράφους. 'Ανέντιμος ἡ ἐνέργεια, μὰ νὰ ποὺ συμβαίνει ὄχι σπανίως στὶς ἐπαρχιακὲς πόλεις. Καὶ τὸ λευκὸ χαρτάκι τοῦ περιεχομένου τοῦ φακέλλου τῆς ἐπιστολῆς, μουντζουρωμένο καὶ κακογραμμένο, ἔχει μεγαλύτερη ἐκρηκτικὴ δύναμι, πολλὲς φορές, καὶ ἀπὸ βόμβα. 'Ανατινάζει στὸν ἀέρα σπίτια, καταστρέφει οἰκογένειες, ξεθεμελιώνει γάμους, ποὺ εὐλογήθηκαν ἀπὸ τὴν 'Εκκλησία καὶ τοὺς ἀνθρώπους. Μ' ἕνα λόγο, σκοτώνει ὄνειρα καὶ πίστι, ποὺ σφυρηλατήθηκε χρόνια μὲ τὶς διαβεβαιώσεις τοῦ συζύγου γιὰ τὴν ἀφοσίωσί του στὸ... στεφάνι του!

★

Στὸν γονέα δὲν γράψανε γιὰ τὴ συμβία του. Εὐεργετικὸ τράνταγμα δώσανε καὶ ἀνατάραξανε τὰ βαλτονέρια τῆς ἀγαθότητός του γιὰ τὴν κοπέλλα του. Προχωρημένης ἡλικίας, εἶχε ἐναποθέσει τὶς ἐλπίδες του στὸ κορίτσι του. Μὴ στάξη καὶ τὸ βρέξῃ ἡ προσπάθειά του. Καὶ νὰ τώρα τί ἀποκαλύπτει στὸν ἔκπληκτο γεννήτορα ἡ ἐπιστολή: «'Η κορούλα σας δγαίνει τὴν νύκτα καὶ ἐπισκέπτεται τὸν ἐρωμένον της. Παρακολουθῆστε την καὶ θὰ βεβαιωθῆτε γι' αὐτό». 'Η νυκτερινὴ ἀγρύπνια ἐπὶ δύο - τρεῖς ἡμέρες δὲν ἀπέδωσε τίποτε. 'Αρνάκι ἡ μαθήτρια, δὲν ἐκινεῖτο ἀπὸ τὴ θέσι της. 'Η ἀντοχὴ δὲν κράτησε περισσότερο. Οἱ βλεφαρίδες σμίξανε καὶ ἀποκοιμήθηκαν οἱ φύλακες. 'Η διπλοσκοπιὰ τῶν γονέων παρεδόθη στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Μορφέως. 'Αλλά, γιὰ πᾶν ἐνδεχόμενον, πρὸ τοῦ ὕπνου των, ἡ μητέρα σοφίστηκε μιὰ μέθοδο ποὺ ἀπεδείχθη... θαυματουργή!!! Ἄλειψε μὲ σαποῦνι τὶς σόλες τῶν παπουτσιῶν τῆς νέας. Κι' ὅταν προσεπάθησε ἡ μαθήτρια νὰ ἐξέλθῃ πρὸς νυκτερινὴν ψυχαγωγίαν, ὠλίσθησε καὶ... ξαπλώθηκε μετὰ θορύβου στὸ δάπεδο τοῦ σπιτιοῦ. 'Αφυπνίστηκε ὁ πατέρας. Καὶ μὲ βρεγμένη σανίδα περιποιήθηκε δεόντως τὰ μαλακὰ τῆς ἄτακτης θυγατέρας του...

★

Μερικοὶ ἰδιοκτῆτες «Ι. Χ.» παρουσιάζονται καὶ γιὰ... γλωσσομαθεῖς καὶ οἰκονομολόγοι! Τὸ διαπιστώνουν οἱ μὴ εὐνοούμενοι τῆς ζωῆς πεζοὶ ἐκ τῶν βιβλίων, ποὺ ἔχουν τοποθετηθῆ στὸ πίσω μέρος τοῦ ὀχήματος. Θὰ πίστευε κανεὶς πὼς ἔχουν ὁδηγὸ μιᾶς ξένης χώρας. Μὰ βλέπουν οἰκονομολογικὸ περιοδικὸ καὶ ἐφημερίδες σ' ἐγγλέζικα καὶ γαλλικά!!! ἐνῶ εἶναι βέβαιοι γιὰ τὶς γνώσεις τοῦ κατόχου τοῦ αὐτοκινήτου. Διαθέτει χρήματα ἄφθονα. Οἱ ἐγκύκλιες ὅμως σπουδές του δὲν ὑπερέβησαν τὴν στοιχειώδη ἐκπαίδευσι! Στὴν περίπτωσι: Τὸ ράσο κάνει τὸν παπᾶ ἢ ὁ παπᾶς τὸ ράσο;

★

Καὶ κάτι μεταξύ μας... Σοβαρὸς κύριος, ἔγγαμος, προκεχωρημένης ἡλικίας, ἐθεάθη προσφάτως σ' ἕνα ἀπὸ τὰ κέντρα, ποὺ προσφέρουν καὶ ἱέρειες τῆς διασκεδάσεως. Καὶ συνηγωνίσθη τὴν «καλλιτέχνιδα» σ' ἀνατολίτικους χορούς... Τὸ στυπόχαρτο δὲν ἐχρησιμοποιήθη γιὰ τὴν περισυλλογὴ τῶν σορεπίων! Γιὰ τὸ «μάζεμα» τοῦ ἀξιοπρεποῦς χρειάστηκε τὸ... φορεῖον! Αἰτία ἡ λιθίασι τῶν νεφρῶν...

★

Πολὺ τῆς μόδας ἔγινε τὸ «σιρτάκι». Προχθὲς τὸ χόρευε στὴν ἀκρογιαλιὰ τῆς Παραλίας Μιντιλογλίου ἕνα μικρὸ μαϊμουδάκι, μὲ μουσικὴ μπουζουκιοῦ. Ποῦ νὰ φανταστῇ ὁ δημοφιλὴς μουσικοσυνθέτης τὸ κατάντημα τῆς ἐμπνεύσεώς του...

Τὸ Βελόνι

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΞΙΟΠΟΙΗΘΗ

Τὸ Δασύλλιον τῶν Πατρῶν καὶ ἡ μεγάλη του ἀξία

ΔΙΑ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑΝ ΜΑΣ

Τοῦ κ. ΝΙΚ. ΦΙΛΙΠΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ὅλοι μας, ὡς γνωστόν, βλέπουμε καὶ θαυμάζουμε τὸν ὑπεράνω τῆς πόλεώς μας κατάφυτο καὶ καταπράσινο λόφο 'Εσχατοβουνίου, κατὰ τὴν παλαιοτέραν του ὀνομασίαν καὶ Δασύλλιον Βασιλίσσης Σοφίας ἢ ἁπλῶς Δασύλλιον κατὰ τὴν σημερινήν του, τὸ ὁποῖον ἐπανιδρύθη - ἀνεδασώθη μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ παλαιοτέρου κατὰ τὴν Κατοχήν, πρωτοβουλίᾳ καὶ μερίμνῃ τοῦ Φιλοδασικοῦ Συλλόγου Πατρῶν καὶ μερικῇ βοηθείᾳ τοῦ Κράτους καὶ τοῦ Δήμου Πατρέων.

'Ο γραφικὸς αὐτὸς λόφος ἐκτάσεως 120 περίπου στρεμμάτων, μὲ ποικιλίαν δασικῶν δένδρων, καλλωπιστικῶν τοιούτων καὶ ἀνθοφόρων θάμνων, διὰ νὰ εἴπω ἐν σμικρογραφίᾳ ἕνα δουνὸ μὲ τὶς ὄμορφες ραχοῦλες, ρεματιές, διάσελα, κοιλάδες, κορυφὲς, ὀροπέδια - ὑψίπεδα καὶ μὲ τὴν ἀπέραντο θέαν του πρὸς τὰ βουνὰ τῆς Ρούμελης, τὸν καταγάλανο Πατραϊκὸ κόλπο καὶ τὴ δασοσκεπῆ πλευρὰ τοῦ ὄρους Παναχαϊκοῦ, ποὺ σὲ καμμιὰ ἄλλη πόλι τῆς χώρας μας δὲν ἀπαντᾶται, ἔχει πολὺ μεγάλη σημασία, τόσον ἀπὸ τουριστικῆς πλευρᾶς ὅσον καὶ αἰσθητικῆς, ψυχικῆς καὶ ἐν γένει ὑγιεινῆς, τὴν ὁποίαν ἀτυχῶς ἀκόμη δὲν κατενόησαν μέχρι σήμερον μικροὶ καὶ μεγάλοι.

Τοῦτο καθ' ἡμᾶς ὀφείλεται εἰς τὸ χαμηλὸ πνευματικὸ ἐπίπεδο τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ, χωρὶς νὰ μᾶς κακοφαίνεται, καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὸ ἀνώμαλον τοῦ ἐδάφους καὶ τῆς ἀποστάσεως τοῦ Δασυλλίου ἀπὸ τὶς διάφορες συνοικίες τῆς πόλεως.

'Αφοῦ τὸ Δασάκι αὐτὸ δὲν μποροῦμε νὰ τὸ μεταφέρουμε κον τὰ στὰ Ψηλαλώνια ἢ στὴν πλατεῖα Γεωργίου, δηλαδὴ ἀφοῦ κατὰ κάποια κωμικὴ παροιμία δὲν μπορῇ νὰ ὑπάγῃ τὸ ὄρος στὸ Μωάμεθ, ἂς πάῃ ὁ Μωάμεθ στὸ ὄρος. Τότε φυσικὰ θὰ βροῦμε τὴν λύσι αὐτή, ποὺ ὑπεδείχθη πρὸ ἡμερῶν πρὸς τοὺς ἁρμοδίους μὲ ἕνα ὑπόμνημα, διὰ τοῦ ὁποίου συνιστᾶται ἡ δημιουργία λεωφορειακῆς γραμμῆς ἀπὸ τὴν πόλιν εἰς τὸ Δασύλλιον, ἐφ' ὅσον δὲν δυνάμεθα, κατὰ τὴν ἄποψιν τοῦ Φιλοδασικοῦ Συλλόγου, νὰ ἐγκαταστήσωμεν τελεφερίκ, ὡς τοιοῦτον τελευταίως ἐγκατεστάθη εἰς τὸν Λυκαβηττὸν τῶν 'Αθηνῶν.

Διὰ τῆς δημιουργίας τῆς ὡς ἄνω λεωφορειακῆς γραμμῆς θὰ δίδεται πλέον ἡ εὐκαιρία εἰς τὸ Κοινὸν τῆς πόλεως, ἀντὶ νὰ συνωθῆται εἰς τὶς δύο μικρὲς πλατεῖες καὶ τὸν λιμενοβραχίονα τοῦ μώλου, ν' ἀπολαμβάνῃ τὴν θέαν καὶ αὔραν τῆς θαλάσσης καὶ τὴν χάριν τοῦ Δάσους, ἀνερχόμενον ἐκεῖ, ἀντὶ εὐτελοῦς δαπάνης, ἀναπνέον τὸν καθαρὸν ἀέρα. Περὶ τῆς σημασίας καὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἀέρος, παραθέτω κατωτέρω χρήσιμον περικοπὴν ἐκ τῆς μελέτης τοῦ κ. 'Αναστασίου Στεφανου, ἀρίστου ἐπιστήμονος - δασολόγου τῆς χώρας μας, διατελέσαντος ὑφυπουργοῦ - γενικοῦ γραμματέως τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας, διευθυντοῦ Δασῶν καὶ προέδρου τῆς 'Ομοσπονδίας τῶν Δασοπόνων 'Ελλάδος.

Εἰς τὴν μελέτην του «Τὰ δάση» ὁ κ. Στεφάνου τονίζει: ἐπιδροῦν καὶ ἐπὶ τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως τοῦ ἀνθρώπου. 'Η ὑγεία δὲν εἶναι μόνον εὐτυχία καὶ χαρά, εὐρωστεία τοῦ σώματος καὶ ἀρτιότης τοῦ πνεύματος «νοῦς ὑγιὴς ἐν σώματι ὑγιεῖ», ἀλλὰ πηγὴ πλούτου καὶ ὑλικῆς εὐημερίας. Καθένας μας γνωρίζει ὅτι ἡ μικρὰ ἢ διαρκὴς παραμονὴ ἐν τῇ ἐξοχῇ καὶ ἐντὸς ὀρεινῶν, παραθαλασσίων ἢ δασοσκεπῶν ἐκτάσεων, ἀποβαίνει εὐνοϊκωτάτη διὰ τὴν ὑγείαν τοῦ ἀνθρώπου. 'Ο ἄνθρωπος, ἐπανερχόμενος τρόπον τινὰ εἰς τοὺς κόλπους τῆς φύσεως, ἐπανευρίσκει πολλάκις ἐντὸς αὐτῆς τὴν ἀπολεσθεῖσαν ὑγείαν του, τὴν ὁποίαν ἡ καθημερινὴ βισπάλη συνεκλόνισε. Τὴν ὑγιεινὴν ἐπίδρασιν τῶν δασῶν ἀπέδιδον πρότερον εἰς τὴν μεγαλυτέραν περιεκτικότητα τοῦ ἀέρος εἰς ὀξυγόνον καὶ ὄζόνιον, ἡ σπουδαιότης ὅμως τοῦ δάσους ἐγκειται κυρίως εἰς τὴν καθαριότητα τοῦ ἀέρος. 'Ο δασικὸς ἀὴρ ἐξέχει εἰς καθαριότητα, ὅπως καὶ ὁ θαλάσσιος, ὢν ἀπηλλαγμένος τῶν ἐπιβλαβῶν ἀερίων καὶ ἀναθυμάσεων τῶν πόλεων, τοῦ καπνοῦ τῆς αἰθάλης καὶ τοῦθειώδους ὀξέος, τῶν ὑπὸ χιλιάδων ἑστιῶν εἰς τὸν ἀέρα τῶν πόλεων ἐκπεμπομένων, καθὼς καὶ τοῦ κονιορτοῦ τῶν ὁδῶν, ὅστις εἶναι καὶ ὁ μεγαλύτερος φορεὺς τῶν μολυσματικῶν νόσων.

Τέλος, ὁ δασικὸς ἀὴρ ἔχει τὸ πλεονέκτημα νὰ εἶναι πολὺ πτωχότερος εἰς νοσογόνα βακτηρίδια, παρὰ ὁ ἀὴρ τῶν πόλεων. Κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Γάλλου Miecel ἐκτελεσθέντα πειράματα, ἐπὶ ἑνὸς κυβικοῦ ἀέρος εὑρίσκονται οἱ ἑξῆς ἀριθμοὶ βακτηριδίων - βικροβίων. 'Υπὲρ τὸν 'Ατλαντικὸν 0.6, ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν ὀρέων 1, ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Πανθέου τῶν Παρισίων 200, εἰς τὸν ἀέρα τοῦ παρισινοῦ πάρκου Mont Souris 490, εἰς τὰς νέας συνοικίας τῶν Παρισίων 4.500, εἰς τὰς παλαιὰς συνοικίας τῶν Παρισίων 10.000. Τὰ δένδρα διὰ τῶν κλάδων αὐτῶν καὶ τῶν φύλλων συγκρατοῦν ὡς διϋλιστήρια τοὺς ἕξωθεν διὰ τῶν ἀνέμων μεταφερομένους μικροοργανισμούς καὶ δὲν ἀφίνουν τὰ μικρόβια ταῦτα νὰ κυκλοφοροῦν ἐλεύθερα εἰς τὸν ἀέρα, εἰσπνεόμενα ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων».

Αὐτὴ εἶναι ἐν ὀλίγοις ἡ μεγάλη σημασία καὶ τοῦ Δασυλλίου μας ἐπὶ τῆς ζωῆς καὶ ὑγείας τῶν κατοίκων τῆς πόλεώς μας καὶ ὁποιος ἀμφιβάλλει ἢ δυσπιστεῖ, ἂς κάμῃ ἕνα περίπατο ἰδίως πολὺ πρωῒ εἰς τὸ Δασάκι μας καὶ θὰ δοκιμάσῃ, ἐπιστρέφων εἰς τὴν δουλειά του, κατὰ πόσον ψυχικῶς ἀνεγεννήθη καὶ μὲ ὁποίαν διάθεσιν θὰ συνεχίσῃ τὴν ἐργασίαν του.

ΝΙΚ. ΦΙΛΙΠΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Πρόεδρος τοῦ Φιλοδασικοῦ Συλλόγου Πατρῶν

ΤΡΙΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥ

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΠΡΟΒΕΛΕΓΓΙΟΣ

Τοῦ φιλολόγου κ. ΔΗΜ. Ν. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

2ον

Οἱ στῖχοι οὗτοι σημειώνει ὁ Κ. Παλαμᾶς («Τὰ πρῶτα Κριτικά», σελ. 122) δὲν ἔχουν τὴν εὔγραμμον γαλήνην τῶν ἀγαλμάτων, μήτε μᾶς παρασύρουν εἰς μυστηριώδες τι σκιάφως φιλοσοφικῶν ρεμβασμῶν· ἀλλὰ θέλουσιν ὡς ἡ ζωὴ αὐτή, στίλβουν ὡς δακρυσμένοι ὀφθαλμοὶ ἐπὶ ὄψεως ἡλιοκαυμένης ἀγαθοῦ ναύτου, ἀναπάλλονται ὡς εὐρὺ στέρνον ἀνδρός, ἀδυνατοῦντος νὰ κατανίξῃ τοὺς λυγμούς του, ζωγραφίζουν τὸ μάλλον ἀνθρώπινον τῶν αἰσθημάτων, μετασδίδουν τὴν γλυκυτάτην τῶν συγκινήσεων καὶ μᾶς μεταφέρουν τέλος «εἰς τὰ χλωρὰ μοσχοβολοῦντα νησιὰ τοῦ Αἰγαίου πελάγους», ἅτινα ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ λυρισμοῦ του, ἐχαιρέτισεν ἄλλοτε ὁ 'Ανδρέας Κάλβος, τῶν νησιῶν αὐτῶν τὸν βίον ἀποτυπώνουν ἤδη, ὡς τὸν βλέπουν, χαριέστατα εἰς τὰς διηγήσεις των οἱ ποιητικοί μας περιζογράφοι ἀπὸ τοῦ βίου τῶν νησιῶν αὐτῶν, ἀπὸ τῶν ἁπλῶν καὶ τῶν ταπεινῶν θαλασσοδαρμένων τὰς περιπετείας καὶ τὰ παθήματα ἠθέλησε νὰ ἐμπνευσθῇ καὶ νὰ παραγάγῃ ἁπλοὺς καὶ λαϊκοὺς, ὡς οἱ ἥρωές του, στίχους ὁ ποιητής».

'Η πατριδολατρεία τοῦ ποιητικοῦ ἐντονωτάτη παρουσιάζεται εἰς τὸ ποίημά του, ποὺ συνέπεσεν ὁ ποιητὴς εἰς Τυρόλον, τοῦ ὁποίου ἡ ὡραία φύσις συγκινεῖ τὸν ποιητὴν ἀλλὰ τὸν ἀφίνει ἀδιάφορον, σκεπτόμενον μόονν τὴν πατρίδα του. Σκέπτεται τὰ τοπία, τὰς φάραγγας, τὰ βουνά, τὸ γλυκὺ ἄσμα τ